

JEUGD

KerkPunt

kom verder in kerk-zijn

Kwartaalmagazine van KerkPunt
over kerkelijk jeugdwerk en geloofsopvoeding

IN DEZE EDITIE

Interview

2

“Het is natuurlijk logisch dat je zelf je eigen plekje wilt”

Column

4

“Verder kijken dan je dierenneus lang is”

Toerusting

4

Jeugdcultuur en tijdgeest

Praktijk

5

Hoe ziet je levenshuis eruit?

Essay

6

“Door je leven te verliezen ontdek je dat je geliefd bent”

Nieuws

8

Van KerkPunt

thema:
**JEUGDTREND:
HUISJE, BOOMPJE,
BEESTJE**

“OOK ALS JE NIET GELOOFT, KUN JE EEN HUIS KOPEN..”

Het ‘huisje’ van ‘huisje, boompje, beestje’ is bij veel jongeren in deze tijd een uitdaging. Met de krappe huizenmarkt van nu is het voor veel jongeren erg lastig om hun eerste huis te vinden. Hoe ga je daar op een goede manier mee om? Jeugdwerkadviseur Jenne sprak hierover met ervaringsdeskundige Aron die pas de sleutel kreeg van zijn eigen huis. Ze praten ook over onderliggende waarden zoals comfort en grenzen.

Hoe lang ben jij op zoek geweest naar een woning?

“Het gewoon rustig om je heen kijken ‘is er een leuk huisje’ doe ik al een jaar of drie, misschien wel meer. Ik was al twee jaar lang echt gericht op zoek en deed veel bezichtigingen.”

Waarom lukte het niet?

“Het grootste probleem is dat die huizen veel te duur zijn. Het allerliefst blijf ik wonen in mijn eigen woonplaats of een van de dorpen eromheen. Maar daar zijn helaas de huizenprijzen zo enorm gestegen dat dat voor mij alleen niet lukt. Daarom ben ik uitgeweken naar Deventer waar ik werk, dat is ook de dichtstbijzijnde stad waar wél goedkopere woningen zijn. Uiteindelijk moet je gewoon geluk hebben. Bij het huis dat ik uiteindelijk gekocht heb, was een bezichtiging überhaupt niet meer mogelijk, er was alleen een ‘open-huismoment’ waarbij ik vijf minuutjes de tijd had om het hele huis te bekijken. Er stond gewoon een rij buiten! Met elkaar scharrel je door het huis heen, je kijkt tien minuutjes rond en dan ben je klaar. Er is veel concurrentie en dat doet ook veel met de prijs van de huizen. Dat was voor mij het grootste probleem. De beschikbare huizen zijn bedoeld voor volledige gezinnen, niet voor starters zoals ik. Dat is best vervelend.”

In hoeverre heeft iedereen recht op een eigen woning? In veel andere culturen is het heel gewoon dat hele generaties op hetzelfde adres wonen.

“Ja, dat klopt. We zijn met elkaar natuurlijk gigantisch verwend en daar ook aan gewend geraakt. Dus we vinden ook allemaal dat ik in mijn eentje gewoon een volwaardig huis verdien; dat we kunnen zorgen dat ieder voor zichzelf het meest optimale plaatje kan creëren. Ergens lukt het ons aardig om het voor elkaar maakbaar te maken. Maar het is logisch dat er grenzen

zijn. Je merkt dat mensen die grenzen van de maakbaarheid lastig vinden en dat niet gewend zijn.”

Waarom merk je dat?

“Veel gemopper en geklaag over het systeem. Bijna zelfmedelijden zelfs bij mensen van ‘het lukt maar niet.’ Dat heb ik zelf ook gehad, ik baalde dat ik op mijn zevenentwintigste nog thuis woon en lange tijd niet echt uitzicht had op mijn eigen plekje. Terwijl ik het intussen thuis prima voor elkaar heb, heel goed met mijn ouders overweg kan en er niet echt een noodzaak is om op mezelf te gaan wonen.”

Wat vind je daarvan als christen?

“Dat vind ik een lastige vraag. In die hele zoektocht heb ik het bij God neergelegd: ‘Ik weet het soms niet, zorgt U maar dat het juiste gebeurt.’ Als ik een jaartje langer thuis moet wonen, heb ik er vertrouwen in dat God meekijkt. Dat is ook goed.”

Ben je weleens boos geweest toen het maar niet lukte?

“Nee, dat niet. Ik dacht steeds: als het dan niet lukt, dan is het blijkbaar voor nu beter voor mij om of te kijken naar een

Aron Braakman (28) woonde zijn hele leven in hetzelfde huis in Heerde tot hij afgelopen april de sleutel kreeg van zijn eigen huisje in Deventer. Hij studeerde civiele techniek en werkt bij een ingenieursbureau in Deventer waar hij constructief ontwerper is van bruggen, sluizen en gemalen.

volgend huisje of nog even te wachten. Blijkbaar was dat niet voor mij. Ik had wel het vertrouwen dat God mij daarin ook leidde.

Dat nam een deel van mijn eigen zorgen weg, omdat ik niet in de hand heb wat er gebeurt. Je kunt je daarover zorgen maken en veel moeite doen om het perfecte bod te kiezen. Of je hebt vertrouwen in God en denkt: met God zie ik wel hoe het gaat.”

Comfort is best wel een ding in onze maatschappij. Waarom hebben we daar zo’n behoefte aan?

“Het gemakkelijkste om nu te zeggen is: dat is natuurlijk niet goed. We moeten naar elkaar omzien en je eigen comfort moet op de laatste plaats staan. Maar ik zou liegen als ik zeg dat ik er op die manier mee omga. Het is logisch dat je graag je eigen plekje wilt, en dat ook belangrijk vindt. Dus vind ik dat er een balans moet zijn tussen comfort voor jezelf creëren en toch niet jezelf afsluiten van de rest van de mensen om je heen. Oog hebben voor anderen, maar soms wel iets van je eigen comfort opgeven.”

Waar ligt voor jou de grens?

“Dat moet ik nog ervaren. Ik heb nooit mijn eigen plek gehad. Als mijn ouders iets niet wilden, kon ik niks. Een simpel voorbeeld: ik hoor weleens dat jeugdleiders aanbieden dat de jeugd altijd langs kan komen als ze daaraan behoefte hebben. Hun huis staat altijd voor de jongeren open. Dan lever je dus wel comfort in. Ik zou het zelf mooi vinden om er ook op die manier in te staan. Maar ‘altijd’ lijkt me veel, zo

nu en dan wil ik het ook niet hebben. Die grens moet ik voor mezelf nog bepalen.”

“... SOMS MOET JE IETS VAN JE COMFORT OPGEVEN ...”

Ervaar je dat je je huis echt van God hebt gekregen?

“Ik vind het lastig om te zeggen dat ik dankzij God nu dit huis heb, want ook als je niet gelooft en een heleboel geld hebt, kun je een huis kopen. Ik heb nu echt een huisje waar ik blij mee ben en op een mooie plek. Daar ben ik echt dankbaar voor. Ik denk dat daar wel een sturing in zit.”

En op het moment dat je het hoorde?

“Ik kreeg een telefoontje en ik dacht: die man maakte een grap, dit kan bijna niet. Maar daarna kwam er wel meteen een dankgebedje uit ja... 😊”

Jenne Minnema
Adviseur bij Kerkpunt

COLUMN

Mijn kinderen keken graag naar een programma van schooltv waarin een mol in zijn huis onder de grond de hoofdrol speelde. Moffel en Piertje (de laatste leek op een worm) beleefden samen spannende avonturen die jonge kinderen leuk vinden. De makers wilden kinderen stimuleren na te denken over zichzelf, de maatschappij, natuur en techniek. Er worden al meer dan tien jaar geen nieuwe afleveringen meer gemaakt, maar de oude afleveringen van 'huisje boompje beestje' worden nog steeds herhaald. Blijkbaar kunnen ze kinderen uit groep 3, 4 en 5 blijven boeien.

Mijn kinderen zaten zeker geboeid aan de buis. Gingen ze daadwerkelijk nadenken over zichzelf, de maatschappij, natuur en techniek? Ze hadden vooral plezier in het kijken en vonden de grapjes leuk. Maar er zullen vast dingen zijn aangewakkerd die ik als ouder belangrijk vond in de opvoeding. Nadenken over jezelf heeft met identiteit te maken: wie ben ik en waar leef ik voor? Dat begint in de kindertijd en komt in de pubertijd tot een soort hoogtepunt. Jongeren gaan zich verhouden tot wie ze willen zijn en wat ze belangrijk vinden voor hun toekomst. Kinderen die in de jaren negentig voor de beeldbuis zaten, groeien anders op dan kinderen die de herhaling van huisje, boompje, beestje op een iPad bekeken. Die kinderen zijn nu jonge mensen die zich voorbereiden op de toekomst. Welke toekomst zien zij voor zichzelf? Waar ligt hun verlangen?

Een jeugdtrend onder christelijke jongeren is opmerkelijk genoeg een verlangen naar een 'burgerlijk' leven. In het praktijkonderzoek van het laatste Jeugdtrendrapport (2024) komen antwoorden als 'goede partner', 'kinderen', 'huis', '(goede) baan' verreweg het meeste voor. Maar door alles wat er speelt in deze tijd is dat lastiger te bereiken dan voorheen. Het vinden van een betaalbare woning is nogal een ding. Bovendien zijn jongeren niet hoopvol gestemd dat een overheid hierin voldoende doet.

Moffel en Piertje ontdekken de wereld om hen heen door samen avonturen te maken, steeds ontdekken ze iets anders. Ze kijken verder dan hun dierenneus lang is. Dat wilde ik graag meegeven in de geloofsopvoeding van mijn kinderen. Niet stoppen bij een 'burgerlijk' leven, een gezin, een huis en een leefbare omgeving. God wil meer; Hij wil betekenis geven aan leven en daagt uit – niet om een gelukkig, maar om een vruchtbaar leven te leiden door geloof in Jezus Christus en het navolgen van Hem.

In geloofsgemeenschappen kunnen wij jongeren begeleiden in het vinden van betekenis en zingeving. Dat begint dichtbij: op de plek waar ze leven. Vraag hen: waar kun jij van waarde en betekenis zijn? Help hen om plekken te vinden in eigen dorp of stad waar ze concreet de naaste kunnen helpen. Stimuleer jongeren om niet alleen op zichzelf gericht te zijn. Ga met hen in gesprek over de vraag: waar krijg jij energie van? Van wat of wie gaat je hart sneller kloppen?

Anita Harink

Adviseur bij Kerkpunt

In de praktijk merken we bij Kerkpunt dat in gemeenten vragen leven hoe jonge gemeenteleden aandacht kunnen krijgen. Er is zorg over betrokkenheid of vertrek van jongeren. Ouders en jeugdwerkers stellen vragen wat ze zouden kunnen doen, wat er anders zou moeten.

TOE RUSTING IN DE GEMEENTE

Wij komen graag in contact en gaan het gesprek aan met jeugdleiders, kerkenraden en ouders over jeugdcultuur en de tijdgeest: welke invloed hebben die op de jeugd en jeugdcultuur in de kerk? We verzorgen toerustingsavonden die zicht geven op relevante thema's zoals social media, onrust in de maatschappij, geloofsopvoeding en tieners enzovoorts.

Het Kerkpuntteam maakt op maat voor jouw gemeente een toerustingsavond. Neem gerust contact op om de mogelijkheden te bespreken.

Jeugdtrends

Benieuwd naar het hele verhaal over jeugdtrends? Het rapport en de webinar kun je bekijken op de website kerkpunt.nl/jeugdwerk-jeugdtrends/

Sinds 2017 komen de jeugdtrends tot stand in samenwerking met verschillende kerkelijke jeugdwerkorganisaties en jeugdwerkers in gemeenten. Deze trends stellen we vast na gesprekken met verschillende kerkelijke jeugdwerkers. Daarna vragen we feedback van jongeren zelf. Zo maken we een momentopname van de leefwereld van jongeren die opgegroeid zijn in de kerk.

De webinar kun je bekijken op de website kerkpunt.nl/jeugdwerk-jeugdtrends/ of scan de QR-code om te kijken via YouTube

EEN HUIS VOL POST-ITS EN TOEKOMSTDROMEN

Op een zondagavond zat ik in de tuin bij Henk en Mayke in Wezep. Niet zomaar op visite, maar als gast bij een groep jongeren van NGK het Noorderlicht, allemaal rond de zestien à zeventien jaar oud. Ik had een groot kartonnen huis meegenomen, wat meteen nieuwsgierige blikken trok. “Wat gaan we hiermee doen?” klonk het al snel.

Na een korte kennismaking en terugblik op de vorige ontmoeting gingen we aan de slag. Het kartonnen huis stond symbool voor iets groters: hun levenshuis. Hoe ziet jouw leven eruit over tien jaar?

De jongeren mochten hun dromen op post-its schrijven en op het huis plakken. Een van hen vroeg: “Moet het realistisch zijn, of mogen we groots dromen?” Hij dacht hardop: “Over tien jaar een huis? Er zijn nu al geen huizen!” Ik moedigde hen aan om groot te dromen, maar ook dicht bij zichzelf te blijven.

De post-its volgden snel. “Een vrijstaand huis met een beetje tuin”, “een gezellig ingericht huisje met een grote tuin”, en “een huis met een garage én een voetbalveld”. Ook kwam vaak de hond voorbij: van “natuurlijk een hond” tot: “het liefst een Friese stabij”.

Toekomstdromen gingen niet alleen over huizen. Eén meisje schreef: “Ik heb nog altijd de leukste vriendinnen ooit, met wie ik nog steeds afspreek.” Het was mooi om te zien hoe vriendschap ook een plek kreeg in hun levenshuis.

We lazen samen Jozua 24:15: “Ik en mijn huis, wij zullen de HEERE dienen.” Een tekst die je soms als bordje aan de muur ziet hangen. Henk, de jeugdleider, zei: “Ja, bij mijn vader hing dat ook in huis.”

→ Een mooie aanvulling op deze werkvorm is om iemand uit te nodigen die daadwerkelijk zo’n bordje thuis heeft hangen. Bijvoorbeeld een ouder gemeentelid. Zo ontstaat er een ontmoeting tussen generaties. Diegene zou kunnen delen wat die tekst voor hem of haar heeft betekend. Deze jongeren waren onlangs op bezoek bij een ouder echtpaar om te luisteren naar hun levensverhaal.

Welke plek heeft God in hun toekomstdromen? Willen zij God blijven dienen in hun levenshuis? Eén jongere zei: “Als je kijkt naar de wereld nu, dan is het geloof al veel minder geworden dan vroeger.” Op mijn vraag of dat over tien jaar nog minder zou zijn, antwoordde hij: “Waarschijnlijk wel en dat maakt geloven wel moeilijker.”

Ook kwam naar voren dat het lastig kan zijn als je een vriend of vriendin hebt die niet gelooft. Tot slot werd de kerk genoemd. Eén jongere zei: “Ik ben dan vast nog wel lid van een kerk, maar misschien een andere dan nu.” Een ander vulde aan: “Waarschijnlijk een kerk die meer Mozaïekachtig is.”

Het was een mooie ontmoeting, waarin we samen even een sprong maakten naar de toekomst. Een avond vol dromen, vragen en een open gesprek over wat straks onderdeel zal zijn van het levenshuis van deze jongeren.

Arjen Uil

Adviseur bij Kerkpunt

DURF JIJ JE LEVEN TE VERLIEZEN? #HOEDAN

Jezus' boodschap is vaak confronterend en ongemakkelijk. Wat te denken van zijn uitspraak: "Wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden"? Hoe gaat dat als jongeren vooral verlangen naar huisje-boompje-beestje?

Vorig jaar verschenen de jeugdtrends van Kerkpunt en een aantal andere organisaties. Onderdeel daarvan was een groot onderzoek onder jongeren. Wat bleek: jongeren willen graag stabiliteit. Ze dromen van een overzichtelijk bestaan: huisje, boompje, beestje. Een goede partner, kinderen, een fijne woning, een stabiele baan – een burgerlijk leven in een overzichtelijke wereld.

Wellicht is die wens naar een stabiel leven van alle tijden. Maar zeker vandaag de dag is het niet verwonderlijk. Jongeren groeien op in een onzekere en vaak verontrustende realiteit. Ze maken zich –

blijkt uit hetzelfde onderzoek – zorgen over oorlogen, klimaatverandering, uitbuiting, racisme, discriminatie en de moeilijkheid om woonruimte of passend werk te vinden. Het verlangen naar een stabiel en veilig leven lijkt me een begrijpelijke reactie op een verwarrende tijd.

Is het voor jongeren in deze tijd dan niet heel tegenstrijdig om met een boodschap te komen van zelfverloochening en je kruis op te nemen? Jezus' oproep om jezelf te verloochenen klinkt nogal zwaar: 'Heb ik niet al genoeg aan mijn hoofd?' Maar als we deze

“... HUISJE, BOOMPJE, BEESTJE
— JONGEREN VERLANGEN ERNAAR ...”

oproep plaatsen in het licht van Jezus' boodschap over het koninkrijk waarover Hij zo vaak sprak, is kruisdragen niet synoniem aan 'heel hard je best doen voor God'. Jezus verwijt de religieuze leraren van die tijd juist dat ze mensen belasten met regels en verplichtingen. Zelf zegt Hij: "Kom naar Mij, jullie die vermoeid zijn... mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Matteüs 11:28-30). Denk ook aan de start van de Bergrede met de zaligsprekingen (Matteüs 5:1-16) en Jezus' oproep om naar zijn stem te luisteren waardoor we het leven leren leven in al zijn volheid (Johannes 10:10). Jezus' woorden geven aan veel mensen hoop en perspectief. Ze mogen ervaren wat het betekent om te leven op het ritme van genade. Het gaat Jezus erom dat we leren leven in verbondenheid met de maker, die weet hoe Hij jou en mij bedoeld heeft. Het effect daarvan is dat we op een andere manier aankijken tegen de uitdagingen van het leven.

"... PARADOX: JE LEVEN VERLIEZEN IS HET BEHOUDEN..."

Ik had het laatst met mijn dochter over haar basisschooltijd. Ze had er een prettige tijd gehad. Ik vroeg haar hoe ze erop terugkeek en wat maakte dat het zo'n goede tijd was. Ze zei: "Ik had toen een meester en een juf en die zagen me echt." Gezien worden. Mensen die blij met jou zijn om wie je bent, niet om wat je allemaal doet. Iemand die echte interesse heeft in jou. Hoe goed is dat. Een wereld van verschil!

Dan Jezus. Hij trok intensief op met twaalf mensen die Hij in overleg met Vader en Geest selecteerde. Als Hij zijn team samenstelt, heeft Hij een boeiend gesprekje met Natanaël, die zich afvraagt waarover de anderen zo enthousiast zijn. Als hij verbaasd is over wat Jezus over hem zegt, waarmee Jezus laat merken dat Hij begrijpt wie deze man is, vraagt Natanaël: "Waarvan kent U mij?" Jezus: "Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat" (Johannes 1:48). Natanaël vraagt: waarvan kent U mij? Jezus antwoordt: ik zag jou. Kennen begint met zien. Dan gaat er bij Natanaël direct een knop om: hij volgt Jezus vol enthousiasme.

Het gaat dus om verbinding, om gezien worden zoals we zijn en waar we mee zitten. Die verbinding ontstaat als we echt aanwezig zijn. Wie is daar beter in dan God zelf, de grote aanwezige, de: 'Ik ben er' en 'Ik zal er zijn'! Wij mogen

Wat kun jij ermee (in jouw jeugdwerk)?

1. Begin bij jezelf: herken waar jouw eigen (on) zekerheid zit.
2. Leer het ritme van genade en ervaar Gods aanwezigheid.
3. Blijf belangrijke vragen herkauwen, bijvoorbeeld 'op wie vertrouw ik?'

Voor een uitwerking van deze praktische tips, zie de website kerkpunt.nl/actueel/durf-jij-je-leven-te-verliezen-hoedan/

Daar kun je binnenkort ook deel twee van dit verhaal lezen.

Jezus navolgen als Hij ons roept om aanwezig te zijn in de levens van mensen die Hij zelf op onze weg plaatst. Het begint dus met de verbinding met Hem en het gaat over verbinding met medemensen.

Jezus zegt: "Wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden." Dat klinkt paradoxaal, maar het is de kern van het Evangelie. Door je leven aan Hem te verliezen – door te vertrouwen, los te laten, te volgen – ontdek je dat je geliefd bent, geroepen, bedoeld. Je hoeft je niet te bewijzen of te voldoen aan de verwachtingen van de wereld. Je ontdekt dat je geleid wordt. Dat de Geest jou influistert: "Maak je maar geen zorgen... laat het los... geef het maar aan Mij." God roept jou in de eerste plaats tot relatie. Je bent zijn kind. Vanuit die verbinding mag je ontdekken welke richting Hij jou wijst. Niet altijd via grootse plannen, maar stap voor stap, in vertrouwen.

Huisje, boompje, beestje. Misschien raakt dat verlangen naar stabiliteit wel aan iets diepers. Een verlangen naar een fundament. Een plek om thuis te zijn - in je eigen leven, in de wereld, bij God. Laten we elkaar, en onze jongeren in het bijzonder, helpen om dat fundament te bouwen door bij elkaar te zijn en van Jezus te leren. Dat vraagt om een kwalitatieve investering in het leven van een ander. Op wie focus jij je de komende tijd? Aan wie geef jij onverdeelde aandacht?

Kijk met elkaar naar het jeugdwerk in de kerk. Zijn beide kanten aanwezig: uitnodigen (zijn juk is zacht) en uitdagen (zelfverloochening, je leven verliezen)?

Pieter Messelink
Adviseur bij Kerkpunt

KerkPunt

kom verder in kerk-zijn

NIEUWS

Toegerust van start

Kerkpunt denkt graag met je mee hoe jullie na de zomer als jeugdwerkers goed van start kunnen gaan in de kerk. Er zijn verschillende mogelijkheden: in de vorm van een trainingsavond over een actueel thema in de kerk of door advies te geven wanneer ouders of jeugdwerkers tegen moeilijke zaken aanlopen. Wil je meer informatie over een startavond medio september? Neem even contact op via info@kerkpunt.nl. We helpen je graag!

'Geloven doe je niet alleen met je hoofd'

Op de website van Kerkpunt vind je aanwijzingen en tips hoe diaconaat en jongeren elkaar versterken en waarom je überhaupt met elkaar betekenisvol aan de slag wil gaan.

 kerkpunt.nl/actueel/5-tips-voor-diaconaat-met-de-jeugd/

Webinars over jeugdwerk

Kerkpunt organiseert regelmatig een webinar over verschillende onderwerpen. Ook over diverse thema's die relevant zijn voor jeugdwerk in de kerk. Kijk voor meer informatie over onderwerpen en data op de website van Kerkpunt of in de Scipio-app (Mijn Kerkpunt). Heb jezelf suggesties voor onderwerpen, laat het ons weten.

Leren in de kerk

Op Leren in de kerk vind je inspirerende en prikkelende materialen voor jouw jeugdgroep. Het diverse aanbod breiden we in de komende tijd verder uit naar minimaal honderdzestig programma's voor tieners. Daarmee heb je jaarlijks de beschikking over veertig bijeenkomsten en kun je vier jaar aan de slag met jouw groep.

 Meer weten? Neem een kijkje op onze site en probeer een aantal materialen gratis uit op: www.lerenindekerk.nl/gratis.

Met de Bijbel aan de slag OT en NT

Deze twee toffe boekjes helpen om samen met kinderen uit groep 7/8 in de kerk of thuis de hele Bijbel door te gaan. Met de Bijbel aan de slag OT en NT zijn verkrijgbaar via de webshop van Kerkpunt.

 kerkpunt.nl/met-de-bijbel-aan-de-slag/

Handboek voor jeugdwerkers

In dit boek lees je hoe jongeren in elkaar zitten, hoe je een band met hen opbouwt, welke boodschap jij voor hen hebt, hoe je het jeugdwerk vormgeeft en wat jou tot een jeugdwerker maakt. Het handboek staat boordevol informatie, inspiratie en adviezen waarmee je direct uit de voeten kunt.

 kerkpunt.nl/product/handboek-voor-jeugdwerkers/

Colofon

JEUGD is het kwartaalmagazine van Kerkpunt. Kerkpunt ondersteunt het jeugdwerk in de NGK- en CGK-kerken.

Hoofd & eindredactie: Anita Harink en Jenne Minnema

Redactie: Arjen Uil, Anko Oussoren, Christien de Ruyter en Cors Visser.

Aan deze editie werkten mee: Aron Braakman, Pieter Messelink

Foto's: Unsplash, Arjen Uil

Ontwerp: Bredewold communicatievormgevers. Wezep

Druk: Drukkerij AMF B.V. Lunteren

Adres Kerkpunt: Dr. Spanjaardweg 4b, 8025 BT Zwolle
T: 038-4270480, E: info@kerkpunt.nl

www.kerkpunt.nl

www.facebook.com/kerkpunt.nl

www.instagram.com/kerkpunt

ISSN 2405-6995